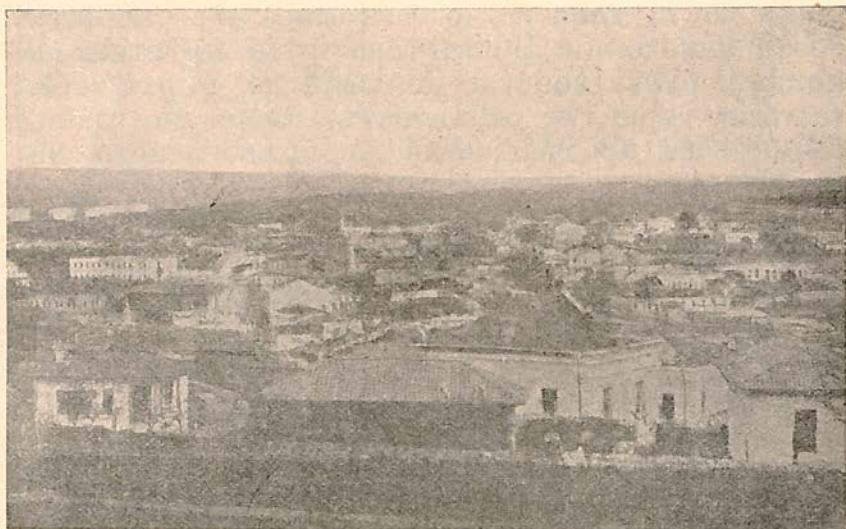

Ст. Загора къмъ *Шипченския* балканъ. Биткитѣ при Ст. Загора сѣ биле ужасни! Земята се покрила съ убити и ранени. Опълченцитѣ се дър-

ОБЩЪ ВИДЪ НА ПЛѢВЕНЪ.

жали до послѣдни сили, за да спасятъ повече отъ бѣгавшитѣ българи. Пѣхтътъ за гр. Казанлъкъ е билъ пѣленъ съ бѣжанци. Много отъ тѣхъ, настигвани отъ черкезитѣ, сѣ биле съси-чани и избивани. По пѣтя имало захвърлени много дѣца и дрехи. Наврѣдъ писъци и пламъци! . . . А всичко останало е минало подъ ножъ и огънь! . . .

Излѣзлитѣ наполовина отъ кървавата битка опълченци, се запряли на балкана, въ *шипченския* проходъ. Тамъ клетва положили да умрѣтъ, ала да не пропустнатъ турцитѣ. Гладни, боси, изморени, безъ патрони, а напоследъкъ съ камъне и труповѣтъ на другаритѣ си, тѣ лѣзски